

царю,
сера ми върдаш на Намит — самъ,
защо не можеше да позволиш
да се завършатъ във Москва.

Федоръ

добро!

Не е

Годуновъ

царю, ти благодумно сдѣлалъ —
земята си, когато застрашава
такава опасность. Времето не чака.
Кий трѣба да направимъ нѣщо!

Федоръ

како?

Шуря,

Годуновъ

царю! Ми върдашъ отъ писмото
на Толбукина, че азъ въ зароворѣ
Намитъ е Шуйскіи. Трѣба незабавно
да зановѣдашъ Шуйскіи подъ страска
да вземашъ.

Федоръ

како? Подъ страска? Князь Шуйскіи,
Иванъ Петровича подъ страска? После?

Годуновъ

Ако не може да се оправдае,
ще бѣде мой...

Федоръ

како ще бѣде мой?

Годуновъ

на смъртъ осъденъ!

Федоръ

какъ? моя, който бѣше тукъ ^{сержантъ} Князь Иванъ Петровичъ?
Рката на която ^{сержантъ} предъ малко
азъ стискахъ тукъ?

Годуновъ

Да!